

PERSONAL FINANCIAL PLANING FOR RETIREMENT OF PRINCE OF SONGKLA UNIVERSITY HAT YAI CAMPUS

Auksaranut RATNIKORN¹, Arrada SUKANAN¹, Chayanee LEEPAIWONG¹, Pattamaporn SRISONG¹,
Aphisara KAEWWIHOK¹, Kanyapon JENWONGWIT¹, Poom CHEECHAROEN¹ and Tharadon KHLAEOPHAI^{2*}

1 Faculty of Management Sciences, Prince of Songkla University, Thailand

2 Faculty of Management Sciences, Prince of Songkla University, Thailand;

arradaaomsukanan@gmail.com (Corresponding Author)

ARTICLE HISTORY

Received: 29 September 2023

Revised: 11 October 2023

Published: 27 October 2023

ABSTRACT

The objectives of this research study are 1) to study personal financial planning for retirement of Prince of Songkla University personnel; Hat Yai Campus 2) to study factors that influence personal financial planning for retirement. 3) to study have different types of personnel that influence personal financial planning for retirement. The sample group used in the research was personnel at Prince of Songkla University. Hat Yai Campus is divided into 7 type of personnel include: university staff, university staff (change of condition), university employee income, Temporary employees, permanent employees, and civil servants, total 400 people, used questionnaires as a tool to collect data. Statistics used in data analysis include frequency, percentage, mean, and standard deviation. One-way analysis of variance and multiple regression analysis. The results of the study revealed that: Hypothesis 1: Gender, marital status, family members, education level, monthly income, and monthly expenses did not influence personal financial planning for retirement and age and years' experience did influence personal financial planning for retirement. Hypothesis 2: found that news perceptions and have different knowledge and understanding did influence personal financial planning for retirement, and Hypothesis 3: found that inflation, returns, and risks have different did influence personal financial planning for retirement have different.

Keywords: Retirement Planning, Personal Finance, Prince of Songkla University Personnel Hat Yai Campus

CITATION INFORMATION: Ratnikorn, A., Sukanan, A., Leepaiwong, C., Srisong, P., Kaewwihok, A., Jenwongwit, K., Cheecharoen, P., & Khlaeophai, T. (2023). Personal Financial Planning for Retirement of Prince of Songkla University Hat Yai Campus. *Procedia of Multidisciplinary Research*, 1(10), 28

การวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลเพื่อวัยเกษียณของบุคลากร มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่

อักษรานัฐ ราชนิกร¹, อารดา สุขอนันต์¹, ชญานี ลิ้มยวงค์¹, ปฐมาพร ศรีสง¹, อภิสรา แก้ววิหค¹, กัญญาภรณ์ เจนวงศ์วิทย์¹, ภูมิ ชีเจริญ¹ และ ทรายดล แคล้วภัย^{2*}

1 คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่

2 คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่; arradaaomsukanan@gmail.com
(ผู้ประพันธ์บทความ)

บทคัดย่อ

การศึกษาวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลเพื่อวัยเกษียณของบุคลากร มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่ 2) เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลเพื่อวัยเกษียณ 3) เพื่อศึกษาประเภทที่แตกต่างกันของบุคลากรส่งผลในวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลเพื่อวัยเกษียณ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ บุคลากรในมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่ แบ่งออกเป็น 7 ประเภท พนักงานเงินรายได้ พนักงานมหาวิทยาลัย พนักงานมหาวิทยาลัย (เปลี่ยนสภาพ) พนักงานมหาวิทยาลัยเงินรายได้ ลูกจ้างชั่วคราว ลูกจ้างประจำ ข้าราชการ จำนวน 400 คน ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การวิเคราะห์ ความแปรปรวนทางเดียว และการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ ผลการวิจัยพบว่า สมมติฐานที่ 1 เพศ สถานภาพสมรส สมาชิกในครอบครัว ระดับการศึกษา รายได้เฉลี่ยต่อเดือน ค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อเดือน ไม่ส่งผลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลเพื่อวัยเกษียณ ในทางกลับกันอายุและอายุการทำงาน ส่งผลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลเพื่อวัยเกษียณ สมมติฐานที่ 2 พบว่า การรับรู้ข่าวสารและการมีความรู้ความเข้าใจต่างกัน ส่งผลต่อวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลเพื่อวัยเกษียณ แตกต่างกัน และสมมติฐานที่ 3 พบว่า ภาวะเงินเฟ้อ ผลตอบแทน ความเสี่ยง ต่างกัน ส่งผลต่อวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลเพื่อวัยเกษียณที่แตกต่างกัน

คำสำคัญ: การวางแผนเกษียณ, การเงินส่วนบุคคล, บุคลากรมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่

ข้อมูลการอ้างอิง: อักษรานัฐ ราชนิกร, อารดา สุขอนันต์, ชญานี ลิ้มยวงค์, ปฐมาพร ศรีสง, อภิสรา แก้ววิหค, กัญญาภรณ์ เจนวงศ์วิทย์, ภูมิ ชีเจริญ และ ทรายดล แคล้วภัย. (2566). การวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลเพื่อวัยเกษียณของบุคลากร มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่. *Procedia of Multidisciplinary Research*, 1(10), 28

บทนำ

ปัจจุบันประเทศไทย ปี พ.ศ.2564 มีประชากรรวม 66.7 ล้านคน ประชากรสูงอายุของประเทศไทย ได้เพิ่มจำนวนขึ้นอย่างรวดเร็ว เมื่อ 50 ปีก่อน ประเทศไทยมีจำนวนผู้สูงอายุไม่ถึง 2 ล้านคน แต่ในปี พ.ศ.2564 จำนวนผู้สูงอายุเพิ่มขึ้นเป็นจำนวน 12.5 ล้านคน หรือคิดเป็นร้อยละ 19 ของประชากรทั้งหมด (กรมกิจการผู้สูงอายุ, 2564) ตามการคาดการณ์ของกรมกิจการผู้สูงอายุ ในอีก 20 ปีข้างหน้า อัตราการเพิ่มจำนวนประชากรจะลดต่ำลงจนถึงขั้นติดลบ แต่จำนวนประชากรผู้สูงอายุเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว อันเป็นผลมาจากพัฒนาการทางการแพทย์และสาธารณสุข ทำให้ผู้สูงอายุคนมีสุขภาพดียิ่งขึ้น แต่ในทางกลับกันการที่จำนวนผู้สูงอายุเพิ่มขึ้น จะส่งผลกระทบต่อการพัฒนาประเทศทั้งด้านเศรษฐกิจและสังคม ทำให้กำลังแรงงานและกำลังผลิตลดลง และปัญหาคุณภาพชีวิตของผู้สูงอายุ รวมทั้งการใช้งบประมาณจำนวนมาก ในการจัดสวัสดิการแก่ผู้สูงอายุภาครัฐจึงต้องนำงบประมาณในการพัฒนาประเทศส่วนหนึ่ง เพื่อมาจัดสรรให้กับผู้สูงอายุ เช่น เบี้ยคนชราที่เป็นสวัสดิการ ที่รัฐจัดสรรให้กับผู้สูงอายุ หรือสิทธิในการรักษาต่างๆ ที่รัฐได้มีการช่วยเหลือ ซึ่งเป็นการใช้งบประมาณจำนวนมาก แต่ไม่เพียงพอต่อการดำรงชีวิตในแต่ละเดือนของผู้สูงอายุ ทั้งนี้ การเข้ามาช่วยเหลือของภาครัฐไม่ได้ครอบคลุมถึงทุกความต้องการของผู้สูงอายุ และไม่สามารถจัดสรรสวัสดิการต่างๆ และการให้ความช่วยเหลือที่ไม่เพียงพอต่อผู้สูงอายุ เป็นผลให้ผู้สูงอายุจะต้องพึ่งพาตนเองมากขึ้น ข้อมูลจากกรมกิจการผู้สูงอายุ พบว่า สถิติผู้สูงอายุชาวไทยในปัจจุบันมีมากถึง 2 ใน 3 ที่ไม่มีเงินออม ส่วนที่มีเงินออมมากกว่า 1 ล้านบาทนั้น มีเพียง 5% ของจำนวนผู้สูงอายุ ทั้งหมดอาจส่งผลให้ไม่มีเงินเพียงพอที่จะใช้จ่ายอุปโภค บริโภค รวมไปถึงค่าใช้จ่ายด้านสุขภาพ ซึ่งเป็นหนึ่งในค่าใช้จ่ายหลักของผู้สูงอายุ เพื่อให้บุคคลสามารถลดความเสี่ยงจากปัจจัยต่างๆ เช่น ความไม่แน่นอนในอาชีพ เนื่องจากเทคโนโลยีเข้ามาทดแทนคนมากขึ้น เศรษฐกิจมีความผันผวนสูง การแข่งขันในงานสูง ขาดระบบสวัสดิการ และระบบประกันสังคมที่มีประสิทธิภาพ ตลอดจนการเปลี่ยนแปลงของสังคมเป็นลักษณะแบบปัจเจกบุคคลมากขึ้น ดังนั้น เพื่อให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีในวัยเกษียณอายุ ประชาชนควรเริ่มมีการวางแผนทางการเงินไว้ตั้งแต่วัยทำงาน เพื่อวัยเกษียณที่มั่นคงและมีความสุขไม่เป็นภาระต่อครอบครัวและสังคม

มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่ เป็นสถาบันอุดมศึกษาในกำกับของรัฐ โดยตั้งอยู่ในเขตอำเภอเมืองหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา โดยเป็นพื้นที่ที่มีการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจอย่างมาก เนื่องจากการเพิ่มขึ้นของจำนวนนิสิต และการเจริญเติบโตของมหาวิทยาลัย ซึ่งจำนวนบุคลากรในปัจจุบันทั้งหมด รวมแล้วประมาณ 9,717 คน อีกทั้งยังมีโรงพยาบาลในสังกัดของคณะแพทยศาสตร์ ทำให้บุคลากรในมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่ มีหน้าที่ความรับผิดชอบในสายงานที่หลากหลายและแตกต่าง ทำให้การได้รับสวัสดิการต่างๆ รวมถึงเงินเดือนที่ได้รับก็แตกต่างกันด้วย เนื่องจากสวัสดิการของมหาวิทยาลัยนั้น มีการแบ่งแยกตามประเภทของบุคลากรที่จะได้รับสิทธิ เพราะฉะนั้นหากมีความรู้ทางเรื่องการเงิน หรือเรื่องการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล ก็จะไม่ทำให้เกิดปัญหาทางการเงิน แต่หากบุคลากรใดที่ยังไม่มีการวางแผนทางการเงิน ก็อาจทำให้เกิดปัญหาทางการเงินตามมา

ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลเพื่อวัยเกษียณ โดยให้บุคลากรในมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่ เป็นกรณีศึกษาในครั้งนี้ โดยการวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา 1) การวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลเพื่อวัยเกษียณของบุคลากรมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่ 2) ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลเพื่อวัยเกษียณของบุคลากรมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่ 3) ประเภทที่แตกต่างกันของบุคลากรส่งผลในวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลเพื่อวัยเกษียณของบุคลากรมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่ ซึ่งมีการสำรวจโดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บข้อมูล แล้วจึงนำข้อมูลนั้นมาประมวลผลเพื่อหาปัจจัยที่ส่งผลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล เพื่อวัยเกษียณ พร้อมทั้งสรุปและให้ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับผลการศึกษานี้

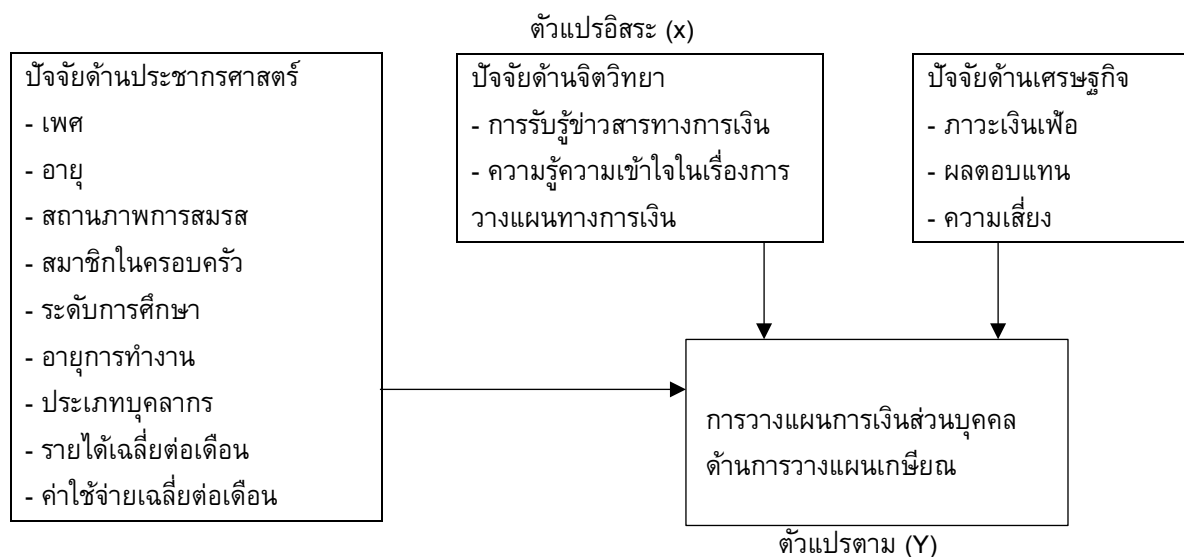
การทบทวนวรรณกรรม

การวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลเพื่อวัยเกษียณ เป็นการวางแผนการเงินเพื่อเตรียมความพร้อมตนเองไปสู่การเกษียณอายุในอนาคตที่จะเกิดขึ้น จากการศึกษาปัจจัยในปัจจุบัน คือ ปัจจัยด้านเศรษฐกิจ ปัจจัยด้านสังคม และปัจจัยด้านสภาพแวดล้อม แล้วนำมาวิเคราะห์ดูว่าปัจจัยใดบ้างที่ทำให้เกิดปัญหาอุปสรรคกับการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของแต่ละบุคคล จากนั้นจึงเลือกรูปแบบการออมให้เหมาะสมกับตัวของบุคคล (เกษมา สุขสารพันธ์, ธิดารัตน์ อดิชาตนันท์ และ แพรวพรรณ มังคลา, ม.ป.ป.) ซึ่งปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจในการวางแผนทางการเงินส่วนใหญ่ จะเป็นปัจจัยด้านเศรษฐกิจ ส่งผลต่อการวางแผนทางการเงิน อาจเกิดจากภาวะเงินเฟ้อ อัตราดอกเบี้ยในตลาด หรืออาจรวมถึงสภาพแวดล้อมของโลกที่มีการเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา จึงส่งผลต่อการวางแผนการเงินที่ทำให้ได้รับผลประโยชน์มากที่สุด และปัจจัยทางด้านจิตวิทยาที่มีผลต่อพฤติกรรมกรวางแผนทางการเงินเพื่อวัยเกษียณ เกี่ยวกับปัจจัยด้านความรู้ความเข้าใจ ปัจจัยด้านความเชื่อ ปัจจัยด้านความหวังและผลตอบแทน ปัจจัยด้านความเสี่ยง เป็นปัจจัยที่ส่งผลทำให้เกิดการวางแผนทางการเงิน และในการศึกษาพฤติกรรมยังการนำทฤษฎี มาเกี่ยวข้องในการวิเคราะห์หาพฤติกรรมกรออมเงิน (ชาญณรงค์ ชัยพัฒน์, สิริลักษณ์ วรรณกุล และ นงคินิตย์ จันทร์จรัส, 2563)

สมมติฐานการวิจัย

- 1) บุคลากรมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่ ที่มีปัจจัยด้านประชากรศาสตร์ต่างกัน มีการวางแผนการเงินส่วนบุคคลเพื่อวัยเกษียณแตกต่างกัน
- 2) บุคลากรมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่ ที่มีปัจจัยด้านจิตวิทยาต่างกัน มีการวางแผนการเงินส่วนบุคคลเพื่อวัยเกษียณแตกต่างกัน
- 3) บุคลากรมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่ ที่มีปัจจัยด้านจิตวิทยาต่างกัน มีการวางแผนการเงินส่วนบุคคลเพื่อวัยเกษียณแตกต่างกัน

กรอบแนวคิดการวิจัย



ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาเรื่อง การศึกษาการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลเพื่อวัยเกษียณของบุคลากรของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ศึกษา คือ บุคลากรมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่ จำนวน 400 คน

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการทำวิจัย คือบุคลากรที่ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่ จำนวนทั้งหมด 9,717 คน แบ่งออกเป็น 7 ประเภท ได้แก่ พนักงานเงินรายได้ คือ 184 คน พนักงานมหาวิทยาลัย 111 คน พนักงานมหาวิทยาลัย (เปลี่ยนสภาพ) 53 คน พนักงานมหาวิทยาลัยเงินรายได้ 15 คน ลูกจ้างชั่วคราวโครงการฯ 17 คน ลูกจ้างประจำ 12 คน และข้าราชการ 8 คน ทำการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งพวก (Stratified sampling) ได้ขนาดตัวอย่าง จำนวน 400 ตัวอย่าง

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ เป็นแบบสอบถาม แบ่งออกเป็น 5 ส่วน ดังนี้ ส่วนที่ 1 คำถามเกี่ยวกับลักษณะทางประชากรศาสตร์ ที่สามารถเลือกตอบได้แค่คำตอบเดียว ส่วนที่ 2-4 คำถามเกี่ยวกับการวางแผนการเงินส่วนบุคคล เพื่อวัดทัศนคติของบุคลากรของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่ ลักษณะคำถามเป็นแบบ (Likert Scale) โดยใช้ระดับการวัดข้อมูลประเภทอัตราภาคชั้น (Interval Scale) มีอยู่ 5 ระดับ โดยเกณฑ์การให้คะแนน คือ เห็นด้วยมากที่สุด เห็นด้วยมาก เห็นด้วยปานกลาง เห็นด้วยน้อย และเห็นด้วยน้อยที่สุด (ค่าคะแนน 5 4 3 2 และ 1 ตามลำดับ) ส่วนที่ 5 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม เป็นคำถามปลายเปิด คือ ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยใช้วิธีการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ โดยแบ่งเป็นสถิติเชิงพรรณนา ประกอบด้วย การแจกแจงความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสถิติเชิงอนุมาน ใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวน (One-Way ANOVA) สำหรับทดสอบสมมติฐานทางสถิติ และใช้การวิเคราะห์ การถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) ในการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร

ผลการวิจัย

ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 74.75 เป็นเพศหญิง ร้อยละ 36.00 มีอายุในช่วง 31-40 ปี ร้อยละ 53.25 มีสถานภาพโสด ร้อยละ 32.50 มีจำนวนสมาชิกในครอบครัว 4 คน ร้อยละ 63.50 มีระดับการศึกษาระดับปริญญาตรี ร้อยละ 24.75 มีช่วงอายุการทำงานน้อยกว่าหรือเท่ากับ 5 ปี ร้อยละ 46.00 เป็นพนักงานเงินรายได้ ร้อยละ 41.75 มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 15,001-30,000 บาท ร้อยละ 39.50 มีค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อเดือน 10,001-20,000 บาท

ระดับความสำคัญของด้านปัจจัยจิตวิทยา ปัจจัยด้านเศรษฐกิจและการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลด้านการวางแผนเกษียณของบุคลากรของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่

พบว่า โดยรวมปัจจัยด้านจิตวิทยาที่มีผู้ตอบแบบสอบถาม อยู่ในระดับปานกลาง ($M = 3.26$) โดยด้านความรู้ ความเข้าใจ เรื่องการวางแผนทางการเงินสูงสุด ($M = 3.76$) รองลงมาเป็นความรู้ด้านการรับรู้ข่าวสารทางการเงิน ($M = 2.75$) ตามลำดับ และปัจจัยด้านเศรษฐกิจโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($M = 3.61$) โดยด้านความเสี่ยง มีคะแนนสูงสุด ($M = 3.75$) รองลงมาได้แก่ ด้านผลตอบแทน ($M = 3.74$) และด้านภาวะเงินเฟ้อ ($M = 3.33$) ตามลำดับ ในขณะที่การวางแผนการเงินส่วนบุคคลด้านการวางแผนเกษียณ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($M = 3.74$)

ผลทดสอบสมมติฐานระหว่างปัจจัยด้านประชากรศาสตร์กับการวางแผนการเงินส่วนบุคคลด้านการวางแผนเกษียณของบุคลากรของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่

ตารางที่ 1 แสดงผลการทดสอบสมมติฐาน ปัจจัยด้านประชากรศาสตร์

ปัจจัย	ค่าสถิติ	Sig	แปลความหมาย
เพศ	$t = 2.077$	0.665	เพศไม่ทำให้การวางแผนทางการเงินฯ แตกต่างกัน
อายุ	$F = 3.733$	0.005**	อายุทำให้การวางแผนทางการเงินฯ แตกต่างกัน
สถานภาพสมรส	$F = 2.541$	0.080	สถานภาพสมรสไม่ทำให้การวางแผนทางการเงินฯ แตกต่างกัน
จำนวนสมาชิกในครอบครัว	$F = 2.206$	0.053	จำนวนสมาชิกในครอบครัวไม่ทำให้การวางแผนทางการเงินฯ แตกต่างกัน
ประเภทบุคลากร	$F = 1.652$	0.132	ประเภทบุคลากรไม่ทำให้การวางแผนทางการเงินฯ แตกต่างกัน
รายได้เฉลี่ยต่อเดือน	$F = 1.689$	0.122	รายได้เฉลี่ยต่อเดือนไม่ทำให้การวางแผนทางการเงินฯ แตกต่างกัน
ค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อเดือน	$F = 1.683$	0.112	ค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อเดือนไม่ทำให้การวางแผนทางการเงินฯ แตกต่างกัน

**หมายถึง ความมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 95%

พบว่า ปัจจัยด้านประชากรศาสตร์ ที่ทำให้การวางแผนการเงินส่วนบุคคลด้านการวางแผนเกษียณแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ได้แก่ อายุ ($F = 3.733$, $Sig = 0.005$) และอายุการทำงาน ($F = 3.850$, $Sig = 0.002$) ในขณะที่ปัจจัยด้านประชากรศาสตร์ ด้านเพศ สถานภาพสมรส จำนวนสมาชิกในครอบครัว ระดับการศึกษา ประเภทบุคลากร รายได้เฉลี่ยต่อเดือน และค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อเดือน ไม่ทำให้การวางแผนการเงินด้านการวางแผนเกษียณแตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

ผลทดสอบสมมติฐานระหว่างปัจจัยด้านจิตวิทยากับการวางแผนการเงินส่วนบุคคลด้านการวางแผนเกษียณของบุคลากรของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่

ตารางที่ 2 แสดงผลการทดสอบสมมติฐาน ปัจจัยด้านจิตวิทยา

ปัจจัย	ค่าสถิติ	Sig	แปลความหมาย
การรับรู้ข่าวสารทางการเงิน	$F = 4.031$	0.000**	การรับรู้ข่าวสารทางการเงินทำให้การวางแผนทางการเงินฯ แตกต่างกัน
ความรู้ความเข้าใจในเรื่องการวางแผนทางการเงิน	$F = 5.712$	0.000**	ความรู้ความเข้าใจในเรื่องการวางแผนทางการเงินทำให้การวางแผนทางการเงินฯ แตกต่างกัน

**หมายถึง ความมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 95%

ปัจจัยด้านจิตวิทยา ที่ทำให้การวางแผนการเงินส่วนบุคคลด้านการวางแผนเกษียณแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ได้แก่ การรับรู้ข่าวสารทางการเงิน ($F = 4.031$, $Sig = 0.000$) และความรู้ความเข้าใจในเรื่องการวางแผนทางการเงิน ($F = 5.712$, $Sig = 0.000$)

ผลทดสอบสมมติฐานระหว่างปัจจัยด้านเศรษฐกิจกับการวางแผนการเงินส่วนบุคคลด้านการวางแผนเกษียณของบุคลากรของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่

ตารางที่ 3 แสดงผลการทดสอบสมมติฐาน ปัจจัยด้านเศรษฐกิจ

ปัจจัย	ค่าสถิติ	Sig	แปลความหมาย
ภาวะเงินเฟ้อ	F = 4.280	0.000**	ภาวะเงินเฟ้อทำให้การวางแผนทางการเงินฯ แตกต่างกัน
ผลตอบแทน	F = 6.315	0.000**	ผลตอบแทนทำให้การวางแผนทางการเงินฯ แตกต่างกัน
ความเสี่ยง	F = 7.217	0.000**	ความเสี่ยงทำให้การวางแผนทางการเงินฯ แตกต่างกัน

**หมายถึง ความมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 95

พบว่า ปัจจัยด้านเศรษฐกิจที่ทำให้การวางแผนการเงินส่วนบุคคลด้านการวางแผนเกษียณแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ได้แก่ ภาวะเงินเฟ้อ (F = 4.280, Sig = 0.000) ผลตอบแทน (F = 6.315, Sig = 0.000) และ ความเสี่ยง (F = 7.217, Sig = 0.000)

ผลการวิเคราะห์ปัจจัยด้านจิตวิทยาที่ส่งผลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลด้านการเกษียณของบุคลากรของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่

ในการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) ด้านจิตวิทยา พบว่า มีการทดสอบค่า Tolerance ได้เท่ากับ 0.902 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.10 และค่า Variance Inflation Factor (VIF) เท่ากับ 1.109 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 10 แสดงว่าไม่มีปัญหา Multicollinearity หรือไม่เกิดสหสัมพันธ์กันเองระหว่างตัวแปรอิสระ

การตรวจสอบความเป็นอิสระของความคลาดเคลื่อน โดยค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระมีค่า 0.313 ซึ่งปรากฏว่า ทุกคู่มีความสัมพันธ์ไม่เกิน 0.80 แสดงถึงตัวแปรอิสระทุกตัวไม่มีปัญหา Multicollinearity

ความคลาดเคลื่อนเป็นอิสระต่อกัน โดยพิจารณาจากค่า Durbin-Watson มีค่า 2.085 ซึ่งอยู่ในช่วงระหว่าง 1.50-2.50 แสดงว่าค่า ความคลาดเคลื่อนระหว่างตัวแปรมีความอิสระต่อกัน

ตารางที่ 4 แสดงปัจจัยด้านจิตวิทยาที่ส่งผลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลด้านการเกษียณของบุคลากร

ปัจจัยด้านจิตวิทยา	B	SE	β	t	Sig
ค่าคงที่	1.768	0.172		10.256	0.000
การรับรู้ข่าวสารทางการเงิน	0.241	0.041	0.265	5.819	0.000**
ความรู้ความเข้าใจในเรื่องการวางแผนทางการเงิน	0.348	0.044	0.359	7.882	0.000**

Adjust R square = 0.255 R square = 0.258 R = 0.508 Durbin-Watson = 2.085

**หมายถึง ความมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 95%

ซึ่งผลจากการวิเคราะห์ พบว่า มีตัวแปรทำนาย 2 ตัว คือ ด้านการรับรู้ข่าวสาร และด้านความรู้ความเข้าใจ สามารถร่วมกันพยากรณ์การวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลด้านการเกษียณของบุคลากร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และมีอำนาจทำนายการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลด้านการเกษียณ ประมาณร้อยละ 25.5 (Adjust R Square = 0.255)

ผลการวิเคราะห์ปัจจัยด้านเศรษฐกิจที่ส่งผลต่อ การวางแผนการเงินส่วนบุคคลด้านการเกษียณของบุคลากรของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่

ในการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) ด้านเศรษฐกิจ พบว่า มีการทดสอบค่า Tolerance อยู่ระหว่าง 0.507-0.618 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.10 และค่า Variance Inflation Factor (VIF) อยู่ระหว่าง 1.617-1.972 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 10 แสดงว่า ไม่มีปัญหา Multicollinearity หรือไม่เกิดสหสัมพันธ์กันเองระหว่างตัวแปรอิสระ

การตรวจสอบความเป็นอิสระของความคลาดเคลื่อน โดยค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระมีค่าระหว่าง 0.531-0.641 ซึ่งปรากฏว่าทุกคู่มีความสัมพันธ์ไม่เกิน 0.80 แสดงถึงตัวแปรอิสระทุกตัวไม่มีปัญหา Multicollinearity ความคลาดเคลื่อนเป็นอิสระต่อกัน โดยพิจารณาจากค่า Durbin-Watson มีค่า 1.990 ซึ่งอยู่ในช่วงระหว่าง 1.50-2.50 แสดงว่า ค่าความคลาดเคลื่อนระหว่างตัวแปรมีความอิสระต่อกัน

ตารางที่ 5 แสดงปัจจัยด้านเศรษฐกิจที่ส่งผลต่อการวางแผนการเงินส่วนบุคคลด้านการเกษียณของบุคลากร

ปัจจัยด้านเศรษฐกิจ	B	SE	β	t	Sig
ค่าคงที่	1.704	0.189		9.006	0.000
ภาวะเงินเฟ้อ	-0.003	0.057	-0.003	-0.047	0.963
ผลตอบแทน	0.185	0.054	0.203	3.446	0.001**
ความเสี่ยง	0.360	0.065	0.341		0.000**

Adjust R square = 0.238 R square = 0.244 R = 0.494 Durbin-Watson= 1.990

**หมายถึง ความมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 95%

ซึ่งผลจากการวิเคราะห์ พบว่า ตัวแปร ทำนาย 2 ตัว คือ ด้านผลตอบแทน และด้านความเสี่ยง สามารถร่วมกันพยากรณ์การวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลด้านการเกษียณ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และมีอำนาจทำนายการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลด้านการเกษียณ ประมาณร้อยละ 23.8 (Adjust R Square = 0.238)

สรุปและอภิปรายผลการศึกษา

กล่าวโดยสรุป ปัจจัยด้านจิตวิทยา โดยภาพรวมมีความสำคัญอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน โดยเรียงลำดับ ค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยได้ ดังนี้ ด้านความรู้ความเข้าใจในเรื่องการวางแผนทางการเงิน ด้านการรับรู้ข่าวสารทางการเงิน และปัจจัยด้านเศรษฐกิจ โดยภาพรวมมีความสำคัญ อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยได้ ดังนี้ ด้านความเสี่ยงมีความสำคัญ ด้านผลตอบแทน และด้านภาวะเงินเฟ้อ ในขณะที่การวางแผนการเงินส่วนบุคคล ด้านการวางแผนเกษียณ โดยภาพรวมมีความสำคัญอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้ ปัจจัยด้านประชากรศาสตร์ พบว่า บุคลากรมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่ ด้านเพศ ด้านสถานภาพสมรส ด้านสมาชิกในครอบครัว ด้านระดับการศึกษา ด้านรายได้เฉลี่ยต่อเดือน ด้านค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อเดือน ไม่ส่งผลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลด้านการเกษียณ เนื่องจาก เพศ สถานภาพสมรส สมาชิกในครอบครัว ระดับการศึกษา รายได้เฉลี่ยต่อเดือน ค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อเดือน ไม่ควรมีผลต่อการวางแผนทางการเงินโดยตรง แต่ควรพิจารณาการเงินของแต่ละบุคคลโดยรวม สอดคล้องกับงานวิจัยของ นิภาพร เกิดมัลย์ และ มนัสสินี บุญมีศรีสง่า (2563) ศึกษาวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเตรียมความพร้อมก่อนการเกษียณอายุของข้าราชการครู ในเขตจังหวัดพระนครศรีอยุธยา โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการเตรียมความพร้อมก่อนการเกษียณอายุของข้าราชการครู รวมไปถึงศึกษาระดับความสำคัญของการเตรียมความพร้อมและความแตกต่างของลักษณะประชากร วิจัยฉบับนี้ได้ใช้การวิเคราะห์ โดยสถิติพรรณนา โดยใช้ข้อมูลจากแบบสอบถาม สถิติเชิงอนุมาน วิเคราะห์ความแปรปรวนและการทดสอบสมมติฐาน ผลการวิจัยครั้งนี้ จากผลการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า ปัจจัยส่งผล มากที่สุด คือ

การเตรียมความพร้อมด้านการเงิน การเตรียมความพร้อมด้านร่างกาย การเตรียมความพร้อมด้านที่อยู่อาศัย ตามลำดับ ส่วนในด้านอายุ ด้านอายุการทำงาน ส่งผลต่อการวางแผนด้านการเกษียณแตกต่างกัน เนื่องจากแต่ละช่วงอายุและช่วงอายุการทำงานรวมถึงประเภทที่แตกต่างออกไปแล้วรวมรายได้ที่ไม่เท่ากัน เพราะด้วยอายุที่มากขึ้นทำให้ตระหนักถึงการวางแผนทางการเงินที่รอบคอบขึ้นและมีการกำหนดเป้าหมายที่ชัดเจนขึ้น ทำให้ส่งผลต่อการวางแผนด้านการเกษียณแตกต่างกัน สอดคล้องกับงานวิจัยของ กษมา สุขสารพันธ์ (2563) ได้ศึกษาหัวข้อการวางแผนการเงิน เพื่อเตรียมความพร้อมหลังเกษียณอายุของบุคลากร กรมบัญชีกลางระดับกลาง โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการวางแผนการเงินเพื่อเตรียมความพร้อมในการเกษียณอายุของบุคลากร เพื่อศึกษาการวางแผนทางการเงิน เพื่อเตรียมความพร้อมสำหรับการเกษียณอายุของบุคลากร จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลที่ส่งผลต่อการวางแผนทางการเงิน เพื่อเตรียมความพร้อมสำหรับการเกษียณอายุของบุคลากร การเตรียมร่างกาย การเตรียมที่อยู่อาศัย ตามลำดับ

ปัจจัยด้านจิตวิทยาต่างกัน มีการวางแผนการเงินส่วนบุคคลด้านการวางแผนเกษียณแตกต่างกัน ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่า บุคลากรมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่ มีการรับรู้ข่าวสารต่างกันและมีความรู้ความเข้าใจต่างกัน มีผลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลด้านการวางแผนเกษียณแตกต่างกัน เนื่องจากในปัจจุบันมีแหล่งข่าวสาร ความรู้ในด้านการวางแผนทางการเงินมากกว่าให้ผู้คนได้เลือกเสพข่าว แต่ความรู้และข้อมูลที่เรียนรู้เกี่ยวกับการวางแผนทางการเงินก็แตกต่างกันไป ตามความเข้าใจและความเชี่ยวชาญของแต่ละคน รวมถึงเป้าหมายในการวางแผนชีวิตของของแต่ละบุคคลที่ไม่เหมือนกัน จึงทำให้การรับรู้ข่าวสารต่างกันและมีความรู้ความเข้าใจต่างกัน มีผลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลด้านการวางแผนเกษียณแตกต่างกัน สอดคล้องกับงานวิจัยของ ปรีวัตร บัองพาล (2563) ศึกษาวิจัยเรื่อง การวางแผนส่วนบุคคลเพื่อสร้างภูมิคุ้มกันทางด้านเศรษฐกิจของครูและบุคลากรทางการศึกษา มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการวางแผนการเงินส่วนบุคคล เพื่อสร้างภูมิคุ้มกันทางด้านเศรษฐกิจของครูและบุคลากรทางการศึกษา เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับการวางแผนด้านการเงินส่วนบุคคล เพื่อสร้างภูมิคุ้มกันทางเศรษฐกิจของครูและบุคลากรทางการศึกษา พบว่า โดยรวมครูและบุคลากรทางการศึกษา มีความรู้ด้านการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน คือ ด้านการวางแผนการบริโภคและอุปโภค มีความรู้ในระดับมาก ด้านการวางแผนการซื้อหรือครอบครองสินทรัพย์ มีความรู้ในระดับมาก ด้านการวางแผนในด้านของหนี้สิน มีความรู้ในระดับมาก ด้านการวางแผนการออมและการลงทุนมีความรู้ในระดับปานกลาง ด้านการวางแผนเกษียณ มีความรู้ในระดับมาก และด้านการวางแผนมรดกมีความรู้ในระดับมาก

ปัจจัยด้านเศรษฐกิจต่างกัน ส่งผลต่อการวางแผนการเงินส่วนบุคคลด้านการวางแผนเกษียณแตกต่างกัน ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่า บุคลากรมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่ มีภาวะเงินเฟ้อ ผลตอบแทน ความเสี่ยงต่างกัน มีผลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลด้านการวางแผนเกษียณแตกต่างกัน เนื่องจากการใช้ชีวิตประจำวันในปัจจุบันเราจะต้องวางแผนทางการเงิน แต่ด้วยสภาพเศรษฐกิจและภาวะเงินเฟ้อในปัจจุบัน มีการปรับให้เพิ่มสูงขึ้น จึงทำให้รายจ่ายของแต่ละบุคคลเพิ่มขึ้นตามไปด้วย อาจส่งผลไปถึงการวางแผนทางการเงินและการลงทุน รวมถึงผลตอบแทนที่คาดว่าจะได้รับในอนาคต ซึ่งจะนำมาถึงความสามารถในการยอมรับความเสี่ยงของแต่ละบุคคล เพราะความสามารถในการยอมรับความเสี่ยงของแต่ละบุคคลคนไม่เท่ากัน จึงทำให้ภาวะเงินเฟ้อ ผลตอบแทน ความเสี่ยงต่างกัน มีผลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลด้านการวางแผนเกษียณ แตกต่างกัน สอดคล้องกับงานวิจัยของ วิมลพร สมัครเขตการ และ ปัญญา ศรีสิงห์ (2563) ศึกษาวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อรูปแบบการวางแผนการเงินเพื่อความมั่นคง ตอนเกษียณอายุ กรณีศึกษา ลูกค้ายานยนต์รายโอบี สาขานนทบุรี โดย มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษารูปแบบการวางแผนการเงินเพื่อความมั่นคงตอนเกษียณอายุ เพื่อเปรียบเทียบระดับความสำคัญ รูปแบบการวางแผนการเงินเพื่อความมั่นคงตอนเกษียณอายุจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล และเพื่อศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนการเงินเพื่อความมั่นคงตอนเกษียณอายุ ลูกค้ายานยนต์รายโอบีให้ความสำคัญกับการลงทุนในสลากออมสิน/รทส. และกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ เนื่องจากมีความมั่นคงลดภาวะเสี่ยง และสอดคล้องกับงานวิจัยของ สมคิด ยาเคน (2563) ศึกษาวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล เพื่อเตรียมพร้อมส่วยเกษียณของพนักงานเทศบาล

แม่กา อำเภอเมือง จังหวัดพะเยา โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการวางแผนการเงินส่วนบุคคล และเพื่อทราบการวางแผนการเงินส่วนบุคคล เพื่อการเตรียมตัวเกษียณอายุของพนักงานเทศบาลตำบลแม่กา จังหวัดพะเยา โดยรวบรวมข้อมูลจากประชากรทั้งหมด ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่า ความรู้เรื่องเครื่องมือทางการเงินไม่มีผลต่อการวางแผนทางการเงินการเตรียมความพร้อมทางการเงินเพื่อการเกษียณ ที่ระดับนัยสำคัญ 0.5 โดยพนักงานส่วนใหญ่เข้าใจว่าการวางแผนการเงินส่วนบุคคลเป็นสิ่งจำเป็น และบางคนไม่มีเงินออมและวางแผนการเงินส่วนตัว เนื่องจากมีรายได้ไม่เพียงพอ และขาดความรู้ในการใช้เครื่องมือทางการเงินเพื่อช่วยในการวางแผนการเงิน แต่ทุกคนเห็นความสำคัญของการวางแผนการเงินจะช่วยให้มีเงินสำรองฉุกเฉิน

ข้อเสนอแนะจากผลการวิจัย

จากการศึกษาในครั้งนี้ พบว่า ปัจจัยด้านประชากรศาสตร์ที่ส่งผลต่อการวางแผนเกษียณ ได้แก่ อายุ และอายุการทำงาน ในขณะที่ปัจจัยด้านประชากรศาสตร์ ด้านเพศ สถานภาพสมรส จำนวนสมาชิกในครอบครัว ระดับการศึกษา ประเภทบุคลากร รายได้เฉลี่ยต่อเดือน และค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อเดือน ไม่ส่งผลต่อการวางแผนการเงินด้านการวางแผนเกษียณ ปัจจัยด้านจิตวิทยาที่ส่งผลต่อการวางแผนเกษียณ ได้แก่ การรับรู้ข่าวสารทางการเงิน และความรู้ความเข้าใจในเรื่องการวางแผนทางการเงิน ปัจจัยด้านเศรษฐกิจที่ส่งผลต่อการวางแผนเกษียณ ได้แก่ ภาวะเงินเฟ้อ ผลตอบแทนและความเสี่ยง ดังนั้นหากจะส่งเสริมให้เกิดการวางแผนการเงินส่วนบุคคลเพื่อวัยเกษียณแก่บุคคลใด ต้องเข้าใจลักษณะเฉพาะของแต่ละบุคคล รวมทั้งปัจจัยอื่นที่อาจส่งผลต่อการวางแผนการเงินด้านการเกษียณให้ดีเสียก่อน จากการศึกษาครั้งนี้ บุคคลทั่วไปหรือหน่วยงานอื่นๆ สามารถนำไปปรับใช้ให้ตรงกับความต้องการของแต่ละบุคคลหรือหน่วยงานได้ เพื่อให้ข้าราชการ ลูกจ้าง พนักงานและบุคคลทั่วไป มีการวางแผนทางการเงินเพื่อวัยเกษียณที่มีประสิทธิภาพ และเป็นประโยชน์ต่อบุคลากรหรือผู้ที่กำลังสนใจที่จะเริ่มต้นศึกษาเกี่ยวกับการวางแผนทางการเงินเพื่อวัยเกษียณ

ข้อเสนอแนะในการศึกษาครั้งต่อไป

งานวิจัยครั้งนี้ ได้ศึกษาเพียงการวางแผนการเงินส่วนบุคคลเพื่อวัยเกษียณของบุคลากรของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่ หากมีการศึกษาในหน่วยงานอื่น อาจจะทำให้ทราบข้อมูลการที่ครอบคลุมและหลากหลายมากขึ้น งานวิจัยครั้งต่อไป อาจจะศึกษาตัวแปรอื่นที่อาจมีผลต่อการวางแผนการเงินส่วนบุคคล

เอกสารอ้างอิง

- เกษมา สุขสารพันธ์ และคณะ. (ม.ป.ป). การวางแผนทางการเงินเพื่อเตรียมความพร้อมหลังการเกษียณอายุของบุคลากรกรมบัญชีกลางในส่วนกลาง.
- ชาญณรงค์ ชัยพัฒน์ และคณะ. (2563). ความยั่งยืนทางการเงินส่วนบุคคลและพฤติกรรมการออมการลงทุนเพื่อวัยเกษียณ.
- ธิดารัตน์ อติชาตนันท์ และ แพรวพรรณ มังคลา. (2554). การวางแผนการเงินเพื่อเตรียมการเกษียณอายุของพนักงานการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค.
- นิภาพร เกิดมัลย์ และ มนัสสินี บุญศรีสง่า. (2563). ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเตรียมความพร้อมก่อนเกษียณอายุของข้าราชการครูในเขตจังหวัดพระนครศรีอยุธยา. มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ปรีวัตร ป้องพาล (2563). การวางแผนการเงินส่วนบุคคลเพื่อสร้างภูมิคุ้มกันทางด้านเศรษฐกิจของครูและบุคลากรทางการศึกษา.
- วรภรณ์ แก่นยิ่ง และ ธัญวรัตน์ สุวรรณะ. (2564). การวางแผนทางการเงินเพื่อเตรียมการเกษียณอายุสำหรับข้าราชการและพนักงานเอกชนในเขตจังหวัดปทุมธานี.
- วิจิตรา ทองซูป. (2564). การเตรียมความพร้อมก่อนการเกษียณอายุของพนักงานบริษัทผลิตและจำหน่ายผลิตภัณฑ์พลาสติกสัณฐานวิทยุภัณฑ์แห่งหนึ่ง จังหวัดชลบุรี.

- วิมลพร สมัครเชตรการ และ ปัญญา ศรีสิงห์. (2563). ปัจจัยที่ส่งผลต่อรูปแบบการวางแผนการเงินเพื่อความมั่นคงตอนเกษียณอายุ กรณีศึกษา ลูกค้ายธนาคารยูโอบี สาขาถนนศรีวิรา.
- สมคิด ยาเคน. (2563). ปัจจัยที่ส่งผลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลเพื่อ เตรียมพร้อมสู่วัยเกษียณของพนักงานเทศบาลแม่กา อำเภอเมือง จังหวัดพะเยา.
- สิริลักษณ์ วรรณกุล และ นงคินี จันทร์จรัส. (2559). พฤติกรรมการวางแผนทางการเงินเพื่อวัยเกษียณของผู้มีเงินได้ อายุระหว่าง 22-60 ปี ในเขตพื้นที่อำเภอเมือง จังหวัดอุดรธานี.
- เสาวณี บุญเฉลิม. (2554). เพื่อวิเคราะห์การวางแผนทางการเงินเพื่อเตรียมการเกษียณอายุสำหรับข้าราชการสังกัดสำนักงานอาชีวศึกษา จังหวัดลำปาง.

Data Availability Statement: The raw data supporting the conclusions of this article will be made available by the authors, without undue reservation.

Conflicts of Interest: The authors declare that the research was conducted in the absence of any commercial or financial relationships that could be construed as a potential conflict of interest.

Publisher's Note: All claims expressed in this article are solely those of the authors and do not necessarily represent those of their affiliated organizations, or those of the publisher, the editors and the reviewers. Any product that may be evaluated in this article, or claim that may be made by its manufacturer, is not guaranteed or endorsed by the publisher.



Copyright: © 2023 by the authors. This is a fully open-access article distributed under the terms of the Attribution-NonCommercial-NoDerivatives 4.0 International (CC BY-NC-ND 4.0).